

Gorzów Wlkp., dn. 3 marca 2011r.

NK.I.4131. 89 .2011.IWit

**Rada Gminy
Niegosławice**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr IV/19/11 Rady Gminy Niegosławice z dnia 26 stycznia 2011r. w sprawie określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy w następującym zakresie:

- § 2 ust. 3,
- § 3 ust. 1 pkt 1 o treści: „uprawnionych, o których mowa w § 2 ust. 3.

Uzasadnienie

W dniu 26 stycznia 2011r. Rada Gminy Niegosławice podjęła uchwałę w sprawie określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 3 lutego 2011r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała w ww. zakresie podjęta została z istotnym naruszeniem art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym.

Zgodnie z treścią art. 5a ust. 1 ww. ustawy w wypadkach przewidzianych ustawą oraz w innych sprawach ważnych dla gminy mogą być przeprowadzane na jej terytorium konsultacje z mieszkańcami gminy.

Z kolei w myśl ust. 2 art. 5a zasady i tryb przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy określa uchwała rady gminy. Przepis ten stanowi ogólną normę kompetencyjną do podejmowania przez radę gminy uchwał w sprawach określania zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy.

W przedmiotowej uchwale Rada Gminy Niegosławice, oprócz ustalenia zasad i trybu przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami gminy, postanowiła również określić, jaki

wymóg należy spełniać, by móc uczestniczyć w konsultacjach społecznych. I tak mocą § 2 ust. 3 uchwały postanowiono, iż: „*Uprawienie do udziału w konsultacjach społecznych posiadają mieszkańcy, którzy nabyli czynne prawo wyborcze najpóźniej w dniu rozpoczęcia konsultacji*”.

W ocenie organu nadzoru w ramach przewidzianego w art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym upoważnienia do określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji nie mieści się prawo do określania podmiotów uprawnionych do udziału w konsultacjach. Kompetencja zawarta w tym przepisie upoważnia radę gminy jedynie do określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji. Przez „zasady” należy rozumieć tezy, w treści których zawarte jest prawo rządzące jakimiś procesami, podstawa na której coś się opiera, zaś z pojęciem „trybu” wiąże się sposób postępowania.

Następnie trzeba wskazać, iż zarówno w art. 5a ust. 2, jak też w ust. 1 art. 5a ustawy o samorządzie gminnym, ustawodawca postanowił, że uprawnionymi do konsultacji są mieszkańcy gminy. Norma ta nie zawiera żadnych ograniczeń, ani też nie odsyła w tym zakresie do innych aktów prawa. W art. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zdefiniowano pojęcie gminy przyjmując, że mieszkańcy gminy tworzą z mocy prawa wspólnotę samorządową (ust. 1) a przez gminę należy rozumieć wspólnotę samorządową oraz odpowiednie terytorium (ust. 2). Wspólnotę tworzą osoby trwale z nią związane, a więc stale zamieszkujące w danej gminie. Wykładnia celowościowa wskazuje więc na potrzebę utożsamienia pojęcia „mieszkaniec gminy” z pojęciem „osoby stale zamieszkującej” na obszarze tej gminy. Ponieważ w zasadzie miejsce zamieszkania zależne jest od zamiaru, a więc od woli konkretnej osoby, a o charakterze pobytu decydują również okoliczności faktyczne wskazujące na zamiar rzeczywisty, zatem osoby, które spełniają wymienione przesłanki są mieszkańcami gminy i żadne inne kryteria nie powinny decydować o uznaniu danej osoby za mieszkańca gminy.

Powyższe rozumowanie prowadzi do wniosku, że niedopuszczalne jest zatem doprecyzowanie postanowieniami uchwały rady gminy kręgu osób uprawnionych do wzięcia udziału w konsultacjach.

Zawężenie pojęcia mieszkańca gminy do osoby posiadającej „czynne prawo wyborcze” jest rażącym naruszeniem prawa materialnego, tj. art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym. Analogiczny pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lipca 2002r. (sygn. akt II SA/Wr 1116/02, niepublikowany) oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 13 czerwca 2006 r. (sygn. akt II SA/Op 213/06).

Stąd też należało orzec o nieważności § 2 ust. 3 uchwały.

Konsekwencją stwierdzenia nieważności § 2 ust. 3 uchwały jest stwierdzenie nieważności odwołujących się do niego postanowień § 3 ust. 1 pkt 1 w części zapisu „uprawnionych, o których mowa w § 2 ust. 3”.

Mając na względzie powyższe, orzeczono, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy prawo wniesienia skargi, za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.